

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: agape.brno@tiscali.cz
www.agapebrno.cz

Druhé číslo
duben 2006

Vážení přátelé, dostává se Vám do rukou druhé číslo letošního Občasníku. Věříme, že v něm najdete spoustu podnětů a myšlenek, které Vás opět nějakým způsobem obohatí.

Děkujeme Vám za příspěvky, názory i dotazy, které nám pomáhají při vytváření Občasníku a tímto Vás vyzíváme k další plodné spolupráci. Netvrdíme, že umíme odpovědět na všechno, ale většinou se o to alespoň pokusíme. Pokud se to nestane, není to v našich možnostech. Stejně tak se může i stát, že z důvodu mála prostoru neotiskneme úplně vše, co nám zašlete.

Se začínajícím jarem přejeme všem našim čtenářům mnoho jarní pohody, zdraví, optimismu a radostné prožití velikonočních svátků jako symbolu zrození.

Píší nám naši čtenáři

• Dobrý deň, už niekoľkokrát som sa Vám chystala napísať, ale nikdy som sa k tomu nedostala, asi ešte nebol ten správny čas. Pri bližne pred rokom som si u Vás nechala vyhotoviť osobnú analýzu, za ktorú som Vám zo srdca vďačná. Takisto za tie všetky krásne knihy, ktoré ste doteraz napísali. Čerpám z nich veľa energie, pomáhajú mi v ťažkých chvíľach a vždy pri ich čítaní mám pocit, ako keby som sa „vracala domov“, je to neskutočný pocit plný pokoja. Minulý rok som mala nesmierne ťažký hlavne po zdravotnej stránke (možno aj preto som nemala dosť síl sa s Vami podeliť o to všetko, čo sa dialo, a hlavne teraz s odstupom času mám možnosť všetko vidieť v inom svetle). Veľa informácií, ktoré sa ku mne aj prostredníctvom Vás dostalo, je pre mňa nových, ešte stále mávam strach z niektorých vecí, ktoré ku mne prichádzajú a ktorým úplne nerozumiem, a bojím sa tomu odovzdať s vierou v srdci, ale v hĺbke duše cítim, že je to tak správne a tak to má byť a všetko potrebné v pravý čas príde.

Ako píšete v knihách, človek, aby sa dostal na správnu duchovnú cestu, musí prejsť aj bolesťou aj utrpením, aj keď bohužiaľ niektoré situácie neviem zatiaľ zvládať bez zbytočných emócií a pocitu krivdy či hnevu, verím, že každým dňom, každodennou prácou na sebej samej sa to vo mne začne meniť k lepšiemu a moje ego postupne ustúpi, aj keď viem, že cesta predomnou je ešte veľmi dlhá.

Veľmi ma teší, že ľuďom nič nepodsúvate nasilu, všetko je slobodnou cestou, aby si každý vybral to, čo cíti, že je pre neho to správne, čo pre svoj život potrebuje. Týmto som Vám chcela poďakovať za všetko, čo robíte pre ostatných, a prajem veľa zdravia a energie do ďalšej zmysluplnej práce. Všetko dobré Klaudia R.

• Vážení přátelé, děkuji vám za Občasník, velmi mě potěšil, ale bohužel jen mě, protože vedení obce s těmito aktivitami nesouhlasí. Přijatelné jsou pro ně knížky, kde název neprozrazuje léčitelství. Velice dobře se čtenářům čtou cestopisné knížky pana Červeného. Ještě něco pro zasmání: Když jsem si šel pro souhlas na objednání knížek „Duchovní příčiny nemocí“ a „Falzifikace a falzifikátoři českých dějin“, byl jsem dotázán, jestli to není léčitelství. Tak jsem pana starostu „uklidnil“, že jedna knížka je o „podvodnících“ (Falzifikátoři), druhá o darebácích (vypůjčil jsem si kapitolu „Zdraví úspěšni darebáci“ - odpusťte mi to, prosím). Hned se mi dostalo nadšeného souhlasu! Ale příště to tak dělat nechci, protože se nemá dělat zlo, aby vzešlo dobro... (Pisatel je knihovník jedné malé obce)

• Vážení a milí v Agape, chtěla bych Vám velmi poděkovat za práci, kterou děláte. Vzpomínám si přesně na chvíli, kdy jsem uviděla v dnes už neexistujícím knihkupectví pod Zelným rynkem bílou obálku s titulem LÉČENÍ NEMOCI DUCHEM. Ta tři slova se dotkla nějaké struny ve mně a rozezněla ji. Při čtení jsem měla pocit dokonalého porozumění. To jsem ještě netušila nic o tom, že mé kamarádce se později narodí neslyšící dítě, a že vedena touhou pomoci jí ve chvílích nejvyššího zoufalství právě tato knížka mi zase pomůže najít pana Staňka a požádat ho o pomoc. Chlapec slyšet nezačal, ale jeho maminka našla v sobě sílu k přijetí svého úkolu. Dnes je Tomášovi 11 let a je to krásný, vzácný, citlivý a vnímavý kluk se srdcem plným lásky a spoustou nadání, vyrůstající v milující rodině.

Myslím, že jsme tady proto, abychom si navzájem pomáhali ve svém vývoji a inspirovali se. Můj hlavní životní pocit je vděčnost Stvořiteli za možnost být tady a podílet se na společném díle.

Kdybych si měla vybrat svoje heslo, bylo by to asi Augustinovo DĚLEJ, CO DOKÁŽEŠ, A MODLI SE O TO, CO NEDOKÁŽEŠ, A BŮH TI DÁ, ABYS TO DOKÁZAL. S pozdravem od srdce Lenka S.

• Vážení a milí v Agape, chtěla bych Vám dodatečně poděkovat za již druhou osobní analýzu, kterou jsem od Vás obdržela. Udělala mi velkou radost. Měla jsem obavy, jestli se tam za ten rok objeví vůbec aspoň něco k dobrému, protože mi přišlo, že to počáteční nadšení a krásná předsevzetí, která jsem měla po obdržení té první, se tak nějak postupně ztrácela pod tlakem každodenního života, a že vlastně často nedělám skoro nic z toho, co jsem si předsevzala. Protože to pro mne nebylo nejlépejší období, ten uplynulý rok, a protože se v tom životě pořád tak nějak plácám a sama dobře vím, že občas dělám věci, které mě pak mrzí, měla jsem opravdu obavy, jak se to

všechno projeví v té nehmotné rovině... Když jsem tam objevila nové přímé paprsky nahoru a zjistila jsem, že jsem se částečně posunula do úrovně duševního vědomí, že mě na cestě životem doprovází další andělská bytost a další milé věci... měla jsem velkou radost. Tak nějak vnitřně jsem se na té opravdové radosti ujistila, že tyhle věci pro mě mají opravdu velký význam, protože mi to po delší době přineslo zase nový elán a větší radost do života. Mám z toho všeho moc hezký pocit, protože někdy pod tlakem životních okolností tak trochu propadám skepsi. To, na čem mi opravdu záleží a co pro mě má smysl - to se mi často nedaří, ten vyšší svět jako by zatím nebyl pro mě otevřený, a to všechno okolo, co mi vždycky přinášelo radost, už mi takovou radost nepřináší, tak ze sebe občas mívám takové rozporné pocity. Na druhou stranu zase i v hodně těžkých životních situacích, kdy třeba ty rány přicházejí od lidí, za které bych dýchala, a tím víc to mrzí a bolí - tak nějak víc cítím to srdce uvnitř, a takovou tu nehmotatelnou podporu, jako by mě někdo držel, a cítím, že je všechno v pořádku, že to všechno mi patří, že to dostávám zaslouženě, že si tím musím projít, abych něco pochopila, abych byla citlivější a vnímavější k druhým, že to všechno má svůj smysl...

Snad jsem tak nějak napsala to nejdůležitější, co jsem napsat chtěla. Asi nemá smysl, abych se dále rozepisovala, jen jsem chtěla napsat pár slov k tomu, jak na mě analýza zapůsobila, abyste měli nějakou zpětnou vazbu při své práci. Znovu jsem se začela po delší době do té Vaší modré knižičky, abych toho pochopila co možná nejvíce. Ještě jednou za vše děkuji. Jinak jsem moc ráda, že jsem Vás v životě našla, nejen kvůli těm analýzám a pomoci mému synovi, ale i za všechny Vaše knížky, které mám ráda, a k jejichž pochopení se pomalu dopracovávám. Teprve postupem času začínám některým věcem v nich tak nějak víc rozumět a ráda se k nim vracím.

Přeji hezký den a mnoho radosti z Vaší práce, s pozdravem Iva Š.

• Otevřený dopis pro pana dr. Staňka: Můj bratře na Cestě k Bohu, věřím že nastává pravý čas ke vzájemnému oslovení. Vážím si práce Agape s širokým rozsahem poznání, hlavně na úrovni křesťanské esoteriky. Je mi však smutno v srdci, změní-li se občas podstata křesťanské lásky na znevažování toho, co může být pro ostatní bližní drahé- např. nevážené hodnocení pojmů Jóga a Jógini (tak se jeví v ČR) a hodnocení posvátného vyjádření Avatar - Boží vtělení (dle západního myšlení).

Můj bratře, nemám nyní v úmyslu navazovat na Tvoji odpověď v Občasníku 1/2005, ale s radostí navázat na Tvůj zájem poznat „strom po ovoci“. Jsem šťastný, že Tobě a eventuálním příznivcům Agape s láskou mohu poskytnout osobní svědectví o mé cestě k Bohu, ruku v ruce s Avatarem, Matkou Meerou.

Jako rajske ovoce ti přináším vnitřně přijaté Boží Slovo, nazvané „Poselství Lásky“, o příchodu Spasitele. Je pozoruhodné, že přijaté Slovo přímo navazuje na osobní Promluvy Matky, vnitřně přijímané od r. 1997.

Matička mi říká: „Všem, všem, všem patří toto Poselství.“ Byl jsem v úžasu nad hloubkou Posvátného Sdělení. Ze srdce děkuji Bohu, že mně, obyčejnému člověku (snažícího se oddaně milovat naši Matičku), bylo dáno zapsat Boží Slovo nesmírné důležitosti pro lidstvo. Vnitřně přijato po hluboké večerní meditaci k Božské Matce 21. 1. 2005:

„Mé nejdražší děti, Láska k vám přichází a přijme Oslavenou Podobu Toho, kterého všichni očekávají. Je to On, Spasitel lidstva, kterému jsem připravila Cestu ve vašich srdcích, Vaše srdce hoří jako lampy plné oleje lidské lásky a touhy po Lásce, Milování, jen Cesta ušlapaná prosbami tisíciletí mohla sloužit Božím Vtělením páně a také Tomu, který je Nejvyšší. Očistěte svá srdce, volejte - Pane, jsem zde, připravený přijmout Tě do svého srdce.

Pán nachází Svět téměř v rozvalinách, milióny srdcí jsou vyprahlou pouští a nechťejí být zúrodněny a zkropeny Láskou. Modlete se za všechny ty, jejichž srdce nejsou připravena. Kolektivní prosba k Srdci Páně přijme jejich slzavé pokání v nezměrných situacích a obtížích života. Rozhodnutí přijmout Světlo Lásky je poslední Milost, kterou dostávají. Brána Velkého Rozhodnutí se již pomalu otevírá příchodu Spasitele. Jeho Božský Majestát v Nezměrné Lásce sestoupí ke svým dítkám. Všichni jsme Jeho děti, které chtěly žít ve Svobodě. Nyní jejich svoboda - to, čeho si tolik váží, co je pro člověka rozhodující, je na rozhodující křížovatce volby.

Mé nejdražší děti, rozhodnete-li se otevřít srdce Lásce, má milující náruč vás vítá a stanete se Láskou, tak jak Láska sama jsem Já, jehož zbožní láskyplně nazývají nejkrásnějšími jmény. V mém srdci mají místo všichni, jejichž slzy po tisíciletí zkrápěly tuto zemi - ti, kteří s láskou poznávali bratra či sestru ve svém bližním. Jejich království, Království srdce, je i mé království.

Milování, obejměte se všichni s Láskou, ať jedno srdce obejmě Svět, ať hory nářků, bolestí, neštěstí, zoufání se vyplní Láskou. Láska musí změkčit tvrdost Světa, Láska tolika srdcí připravuje Cestu Božím příchodu. Rozsviňte své lampy srdcí a s touhou Lásky volejte - Náš Jediný Milovaný Pane, jsme zde, čistí ve Tvé Lásce a připraveni přijmout Tvou Vůli.

Mé nejdražší děti, tento Svět má poslední vteřinu před Osudovým Rozhodnutím. Ti, kteří vyprali svůj šat do běla, jdou ke Spasení. Ti, kteří odmítli tak Milující Lásku, opustí lidské bytí a navrátí se k počátkům Přeměny neživého v živé. Není třeba více vysvětlovat. Srdce všech, ke svému štěstí či hrůze, pochopí konečnou Cestu Boží Spravedlnosti.

Mé nejdražší děti, toto Slovo má sílu Posledního Opuštění. Je to Poslední Milost. Probud'te se, Láska vás s Láskou očekává v Novém Božím Věku.“

Můj bratře, nedá mi, abych se nevrátil k začátku tohoto dopisu. Matka Meera odpovídá v knize na otázku, jaká je bolest Avatara: „Veřejný život přináší mnoho otázek a těžkostí. Někdy je bolestivé být falešně obviňován a někdy je těžké se setkávat s lhotejností. Skrze lásku těch, kteří ke mně přicházejí, mohu své utrpení lépe snášet. Pokud je zde věrnost, láska, upřímnost a oddanost, budu žít dále. To je stejné pro každého Avatara. Avatar je Láska a je spojen jen s Láskou. Musím nést bolest být Avatarem, toto je moje role v Božím Plánu, musím konat to, co praví Nejvyšší.“

Můj bratře, tvé soudy a výroky bolí nejen Milující Objekt, ale i ty, které s Ním či s Ní spojuje Láska. Jsi opravdu šťastný ve svém srdci? Určitě tě potěší (aby ses už prosím nemusel nazývat tvrdou selskou palicí) dalším poznáním po ovoci - uviděním konkrétních výsledků na více než desetileté Cestě k Nejvyššímu s Božskou Matkou Meerou. Mohu dát osobní svědectví k vícero automatickým kresbám Agape či k inspirovaným Poselstvím a textům. Mohu dát osobní svědectví o obtížné, ale úžasné změně mého života, o vztahu k bližním, o narůstající oddanosti k Matce a Lásce k Nejvyššímu, o deseti letech odčiňování těžké karmy s Boží Pomocí, o tom jak krásný a šťastný je život v Mateřské Boží Lásce.

Má láska a důvěra k Božské Matce ve vtělení Amma Meera mě naplňuje, vše pokračuje tak prostě a lidsky. Vím s naprostou jistotou, že mohu milovat a být milován, že v duchovní pozici dítěte mohu být šťastný v ochraně Božské Matky. Jsem šťastný, že se mohu snažit být šťastím pro své okolí.

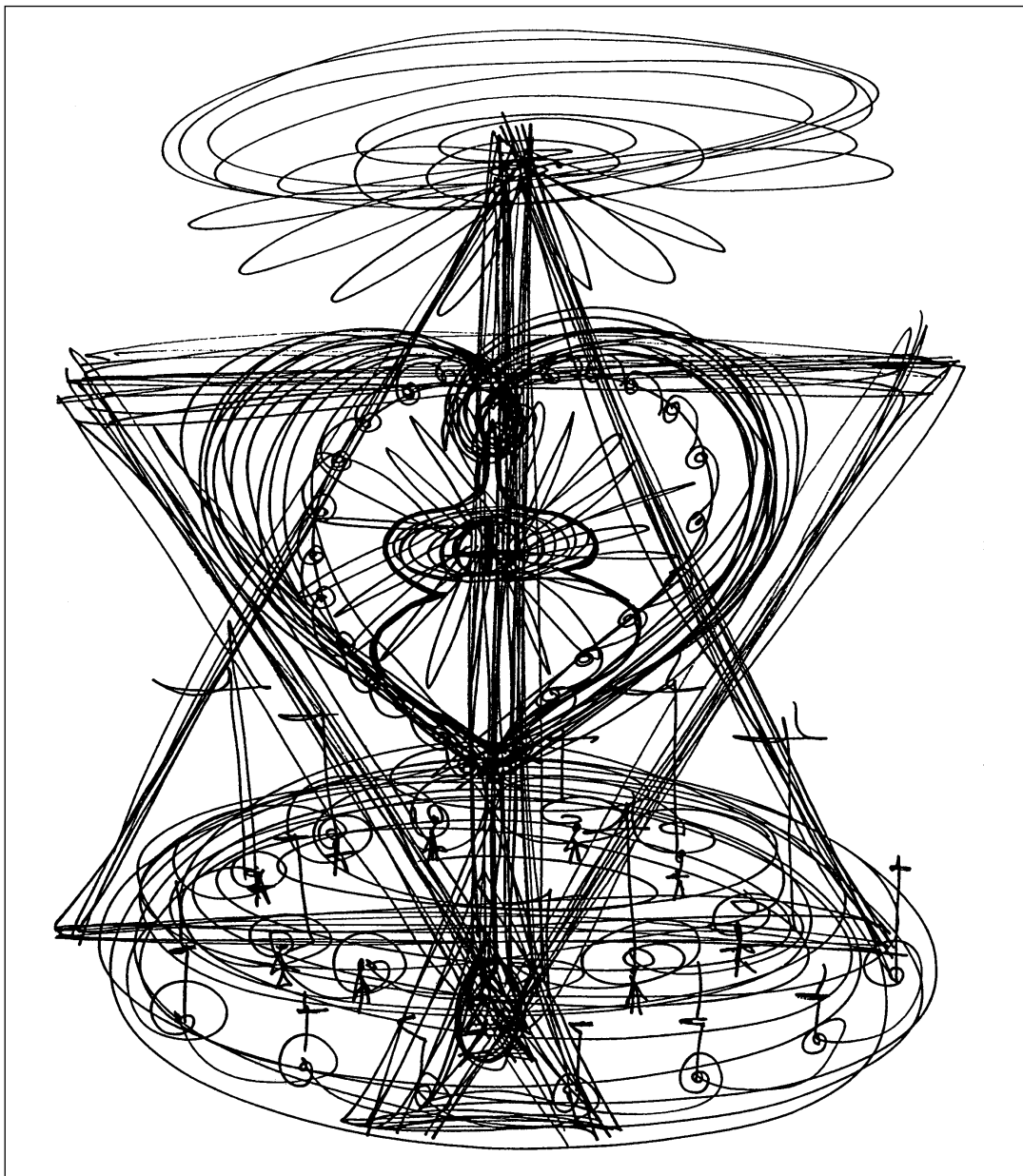
Jestli stále ještě pochybuješ a chceš hovořit i nadále o hypnotických expertech, pak můžeš osobně poznat Svatý Strom, který toto ovoce přináší, a to při účasti Daršanu Matky v Německu. Naše drahá Maticka si ale přeje, aby lidé přicházeli, jsou-li k návštěvě vedeni srdcem a nikoli ze zvědavosti. Určitě to nebude stejné jako tvé dřívější zkoumání holotropního dýchání.

Můj bratře, budu se častěji za tebe modlit. Matka Meera ve své knize říká, že proto přišla, aby otevřela lidská srdce Světlu Nejvyššího.

Můj bratře, máš odvahu a touhu opravdu přijít a poznat? Objímá tě Jaroslav M., Olomouc

P.S. Prosím, otiskněte i některou z automatických kreseb Matky Meery od J. Brzobohatého.

Odpověď J. Staňka necháváme úmyslně až na další číslo Občasníku. Na tyto řádky určitě zareaguje i některý z našich čtenářů a neradi bychom jej případnou odpovědí jakkoliv ovlivňovali.

Matka Meera je nazývána Božskou inkarnací, která přichází čas od času na Zemi, aby pozvedla a chránila lidství. Tato indická žena se narodila 26. 12. 1960 ve vesnici Chandepalle v Jižní Indii. Nyní je uctívána jako „Božská Matka“. Od roku 1982 žije v německém Baldinsteinu u zámku Schaumburg necelých 100 km od Frankfurtu.

Popis kresby: láska Matky Meery (vyznačena srdcem) pozvedá lidské duchy (velká spodní spirála se symboly lidských bytostí napojených k Matce) do duchovních vibrací. Trojúhelníky se srdcem a jemnomotným tělem Matky Meery vyzařují jako symbol Trojnosti boží, kterým také ochraňuje všechny ty, kteří se jí otevřou. Kresba ukazuje opravdu velmi vysoké duchovní napojení.

Podrobnější vysvětlení kresby by přesáhlo možnosti Občasníku. J. Brzobohatá

• CESTA ZA MATKOU MEEROU

Sme stáli čitatelia Občasníka. Chceme pomôcť vytvoriť nové kontakty pozitívne duchovne zmysľajúcich ľudí i ľudí hľadajúcich Lásku. Aj preto pripravujeme pre záujemcov zo Slovenska, Moravy a Čiech na október (ríjen) tohto roku zoznamovacie stretnutie a návštevu Matky Meery - mimoriadnej duchovnej bytosti žijúcej v Nemecku.

Cesta za Matkou Meerou sa uskutoční spoločne autobusom v dňoch 12. až 15. 10. 2006 s termínom pre Daršany: 13. a 14. 10. 2006. Možnosti prístúpenia účastníkov na trase: L. Mikuláš - Žilina - Brno - Praha. Cena zájazdu je 3 970,- Sk a pokrýva náklady na dopravu, ubytovanie v penzióne (1 noc s raňajkami), komplexné cestovné poistenie a organ. náklady.

Bližšie informácie, prihlášky: Ing. Viera Rybková, Hradná 1536, 033 01 Liptovský Hrádok, Telefón: 00421 (0)907 69 45 10

Vážení čtenáři Občasníku, věříme, že vás obsah jednotlivých příspěvků svojí pestroostí zaujal. Jelikož se snažíme dávat prostor i vašim názorům, jejich obsah citujeme doslovně, bez zásahu naší korektury. Děláme tak z toho důvodu, aby i každý čtenář měl možnost vyjadřovat se k určitým duchovním tématům svobodně, podle svého pohledu a vycit'ování. V některých oblastech se názory a osobní zkušenosti dopisovatelů mohou lišit od těch, které prezentujeme v našich knihách. Nelze je však přecházet. Jsou cenné, neboť jedině cestou pozorování, porovnávání a hledání osobních zkušeností se tříbí duchovní vývoj člověka a uceluje se jeho duchovní orientace.

Z naší práce

Doplňková výživa (suplementace) ano či ne, aneb zkušenosti se suplementací doplňky stravy po výsledcích opakované analýzy vlasů. J. Staněk

Vyvine-li nekvalifikovaný člověk snahu zlepšit svou výživu pomocí suplementů (výživových doplňků), které mu mají doplnit jeho výživu na ideální stav, narazí v osvětě na dvě zcela odlišné skupiny dietologů. Jedna tvrdí, že dodávání „umělých“ vitamínů a mikroprvků nemá na zdraví člověka praktický žádný vliv. „Dodáváním vitamínů do stravy si pouze činíte drahou moč“, proběhlo nedávno halasně tiskem. Výsledek studie byl podepřen slabomyslně sestaveným srovnáním nemocnosti těch, kteří užívali vitamíny, a těch, kteří nikoliv. Protože se výživou zabývám 40 let, pokusím se pro duchovní lidi své konkrétní zkušenosti shrnout tak, aby i obyčejný laik dostal jednoduché, ale maximálně účinné a levné rady. Kdo četl knihu „Duchovní příčiny nemocí“, dnes již 15 letou publikaci, dozví se tam, že pro zdraví člověka je sice rozhodující stav duše, ale výživové faktory mají na vzniku nemocí svůj přibližně 15%ní podíl. U některých syndromů větší, u jiných nepatrný. Není to tedy ani zcela tak, jak píší „výživoví nadšenci“, např. MVDr. MUDr. Joe Wallach:

„*Třileta studie pro ochranu spotřebitele uvádí, že v důsledku špatně stanovené diagnózy a způsobu léčby přijde v amerických nemocnicích ročně o život 300 tisíc lidí. Musíte začít dělat něco pro své zdraví. K zajištění správné funkce vašeho těla potřebujete denně okolo 90 látek, 60 minerálů, 16 vitamínů, 12 aminokyselin a 3 mastné kyseliny. V dnešní době jsou lékaři příliš zaměstnaní chemoterapií a operacemi, než aby jim zbyl čas vám říci něco, jak tomu předjet. Časopis Time pod názvem "Skutečný význam vitamínů" (1992) uvádí šest pozitivních stránek vlivu vitamínů na zdraví. Např. žaludeční vředy, působené bakterií "Helical Bakter Polary" třicet let léčili veterináři u prasat bioprvkem vizmutem a tetracyklinem, než tento postup byl přijat lékaři, a vředy přestaly být operovány!*

Dále rakovina: Studie Harvardské univerzity v Číně, v místě největšího výskytu rakoviny na světě, ukázala, že přídavek vit.E, karotenu a selenu u 29 tisíc lidí způsobil pokles jejího výskytu o 21%.

Dále z oblasti nemoci kloubů: 29 nemocných dobrovolníků dostávalo denně lžiči sušených kuřecích chrupavek po tři měsíce. Bez jiných léků došlo k obnovení funkce.

Dále Alzheimerova choroba: Bylo prokázáno na univ. V San Diegu, že její vliv je zmírnitelný vit. E a rostlinným olejem.

Ledvinové kameny: Jako veterinář jsem podával vápník, hořčík, bor. Teprve v roce 93 zpráva z Har. Univ. uvádí: Nové studie staví na hlavu veškerou dosavadní lékařskou praxi, omezující příjem vápníku. Studie naopak ukázala, že zvýšený příjem vápníku riziko kamenů snižuje.“ (Zkráceno.)

Dr. Wallach dále uvádí, že zajištěný přívod selenu snižuje rizika srdečních a cévních chorob. Chuť na sladké je výsledkem nedostatku chromu a vanadu. Holohlavost nedostatkem cínu. Osteoporóza důsledkem nedostatku boru. Týž bioprvek způsobuje potíže menopauzy a snižuje potenci u mužů. Nedostatek zinku způsobuje ztrátu chuti k jídlu a čichu. Při pokusech na laboratorních zvířatech se ta, která dostávala vzácné zeminy lanthan, praseodym, neodým, samarium, europium, yttrium, thulium, dožívala dvojnásobného věku! (Jsou v kopřivách a nehojených bylinách.) Odtud vitalita lidí z nadmořských výšek 2800 m, neboť títo pijí vodu s koloidními minerály z ledovců. Potud výtažky od Dr Wallacha.

Dále vybírám ze žaloby MUDr. Mathiase Ratha u MSD v Haagu na farmaceutické korporace a vlády ze zločinného spolčení s cílem utajit některé vědecké výsledky, které umožňují omezit incidenci civilizačních chorob a tím způsobit pokles zisků za patentované léky a zvětšit počet penzistů. (Poznámka autora: O spolčení se samozřejmě nejedná. Pouze o nezám, protože to neumožňuje patentovat léky a tím zisky.) Dr. M. Rath uvádí, že farmaceutický průmysl je organizovaný podvod. Nabízí milionům pacientů zdraví, ale toto očekávání neplní. Na místo toho poskytuje produkty, které pouze mírní symptomy, zatímco podporují chorobu jako předpoklad pokračujícího zisku. K zakrytí tohoto podvodu používá farm. průmysl dvakrát více peněz než na výzkum léčebných terapií.

Výňatky z důkazní části žaloby: *Koronární srdeční choroby - základní příčinou je dlouhodobý nedostatek vitamínů a dalších živin. (Vzpomeňte homocystein, o kterém jsme již psali.) Tyto doplňky jsou nepatentovatelné. Namísto nich drahá léčiva s vedlejšími účinky.*

Vysoký krevní tlak - základní příčinou nedostatek hořčíku a aminokyseliny argininu. Po doplnění se krevní tlak za čas normalizuje.

Selhání srdce - nedostatek karnitinu, koenzymu Q 10 a některých vitamínů.

Nepřavidelný srdeční tep - nedostatek Q 10 (ubiquinonu).

Rakovina - nedostatek selenu, vzácných zemin, aminokyseliny lizinu, vit. C, B 6, B 12, listové a dalších.

AIDS - vitamín C snižuje replikaci viru o 99%.

Dále se v žalobě uvádí, že farmakologický průmysl:

1. zadržuje životně důležité informace o nepatentovatelných přirozených terapiích. Tak se po desetiletí blokuje informace o vit. C a obecném nedostatku aminokyseliny lizinu. To zvyšuje náchylnost na kvantum civilizačních chorob.

2. veřejně zlehčuje význam nepatentovatelných přirozených terapií. (Poznámka. Bádálici ve sdělovacích prostředcích a „provědecká“ lobby v parlamentech.)

3. pomocí politického vlivu staví šíření zdravotních informací, souvisejících s nepatentovatelnými přirozenými terapiemi, mimo zákon. Tolik z více či méně přesných publikací. Nyní můj souhrnný názor:

Hlavní odpozorované principy, jimiž je možné uskutečnit správnou výživu:

1. Plodiny pěstované intenzivně (umělými hnojivy hnojené) mají všeobecně nižší obsah žádoucích bioprvků a vzácných zemin. Tedy používat ty z neintenzivního zemědělství.

2. Čím vitálnější (mladší) člověk, tím je odolnější vůči nedostatkům výživy. Hlavně se tedy musí starat starší lidé.

3. Bioprvky a minerály jsou plně účinné jen jako součást plazmy rostlin či těl zvířat. Umělé doplňované bioprvky jsou nepatrně vstřebatelné a zvýšily při suplementaci obsah ve vlasech vždy jen o několik procent! Přesto u prvků obecně krajně nedostatkových má jejich suplementace význam, zejména jódu, selenu, chrómu, vanadu, křemíku. U zinku, železa, manganu, mědi, hořčíku, vápníku se suplementace prakticky neprojevila. Dodávání hořčíku však přineslo jeden kladný vedlejší účinek - z vlasů zmizela rezidua kadmia, olova a hliníku. Zřejmě v zaživadlech potlačuje jejich vstřebávání. Dodávání vápníku a železa se jeví spíše jako závadné pro ovlivňování vstřebávání ostatních.

4. Vstřebávání bioprvků výrazně (více než suplementy) ovlivňují vitamíny, stav tenkého a tlustého střeva, stav duše člověka, množství potravy v zaživadlech, její kombinace, kyselost obsahu střev, výsledná kyselinotvornost nebo zásadotvornost potravy, přítomnost některých organických kyselin, vzájemná rovnováha bioelementů a řada dalších činitelů. Minerální doplňky výživy jsou jen jedním z více činitelů.

5. Vstřebatelnost syntetických vitamínů je podstatně větší než u bioprvků, ale tím je větší riziko ze vzniku relativního nedostatku těch nedoplňovaných. Nadměrně doplňovaný jeden vitamín vyvolává totiž svým antagonizmem relativní nedostatek jiného. Vhodné jsou tedy polyvitaminové doplňky, aby si tělo vybralo.

6. Syntetický vitamín C, který je jinak skutečným „elixírem života“, je nejen polovičně účinný pro svou pravotočivou část, ale tato d-askorbová je mírně škodlivá pro mikroflóru střeva a vstřebatelnost jiných cenných bioprvků. Skutečným „životabudičem“ je tedy pouze přirozený vit. C ze sušených šťáv ovoce jako Acerola z FinClubu. Dlouhodobé užívání velkých dávek vit. C zvyšuje potřebu celé skupiny B a řady bioprvků!

7. Pro vstřebatelnost a využití bioprvků (méně vitamínů), dodávajících tělu vitalitu, se jeví klíčovým více než suplementace, kombinace potravin a správná periodicitá!!! Čtenář na základě následujících poznatků může zdarma!!! srovnat své bioprvky v těle a tím svou vitalitu, uposlechně-li následujících pokynů:

1. Pít zásadně před jídlem!

2. Další jídlo až za tři hodiny po předchozím a maximální pestrost jídel i během dne.

3. Přednost mají teplá jídla.

4. Nejíst to, po čem se za tři hodiny necítíte dobře!

5. Minimálně solit!

6. Jižní ovoce ne v zimě. V zimě podzemní zeleniny.

7. „Vražedné“ kombinace v jednom jídle (blokuji si vzájemně vstřebávání prvků a živin) jsou (stupeň škodlivosti 1 až 10 - jedovaté):

• Maso - mléčné výrobky - mínus 2

• Tučné - kyselé: mínus 1

• Ovoce po jakémkoliv jídle: mínus 3

• Sladký zákusek po jídle: mínus 2

• Pečivo - mléčné výrobky: mínus 2

• Maso - sladkosti: mínus 2

• Maso - bílé pečivo: mínus 2

Pozitivní kombinace:

• Maso - zelenina: plus 2 (plus znamená zvýšené využití)

• Brambory - mléčné výr.: plus 1

• Obiloviny - ořechy: plus 1

• Kaše - ovoce - med: plus 1 (s cukrem mínus 1)

• Jáhly, pohanka - med: ovoce plus 2

• Zelenina k čemukoliv: plus 1

Poznámka ke kombinacím: stokrát nic udolalo vola! (Také špatné kombinace vaší vitalitu.)

Obecně samozřejmě je známo, že je třeba se vyhnout cukru, rafinovaným tukům, taveným sýrům, uzeninám a nadměrnému solení. Pokud se týká suplementace výživy Vita-seniorum (Zlatá léta, psal jsem o tom v jednom z minulých Občasníků), dostal jsem 9 velmi pozitivních zkušeností a 2 negativní. (Alergie, potíže.) Nadále tedy platí, vše vyzkoušet a co se osvědčí, využít. O dalších výsledcích budeme čtenáře Občasníku průběžně informovat. Těšíme se i na sdělení čtenářů!

Poznámka pro „osteoporotiky“. Řídnutí kostí je vyvoláváno (kromě nevyživových vlivů) hlavně nedostatkem vitamínu D a prvku boru. (Vápník předepisují jen lékaři-diletanti.) Podle výsledků vlasových analýz trpí výrazným nedostatkem boru 90% populace. Autorovi se jej podařilo dostat na normu vydatným příjmem hroznů, (vína) jablečného a hruškového moštu na podzim. Avšak pozor. Všechny tři plodiny jsou velmi náročné na přihnojování bórem!!! Jen tehdy v ovoci onen stopový prvek je. (Nikoliv z intenzivních sadů.) Také réva se přihnojuje bórem. Divoká jablka jsou tedy hodnotnější. Také hrušková a švestková povidla. Na vlastní zahradě se přihnojení provádí tak, že se každoročně hodí pod jablka a švestku jedna hrst boraxu, pod hrušku dvě hrsti!! Hruška je mimořádně náročná na bor a po jeho vyčerpání z půdy se nedostatek projeví tzv. zkameněním hrušek.

Pozn.: Firma FinClub dováží velmi dobré vápníkové preparáty již s přidavkem bóru - Piimax CD Bori.

Výše uvedené vychází pouze z mých pozorování a zkušeností a nemusí se plně shodovat s názory jiných výživových odborníků.

Otázky a odpovědi

• **Otázka:** *Dobrý den, paní Brzobohatá, od našeho hovoru po telefonu přemýšlím o tom, co jste mi řekla o mém zdržování na mé duchovní cestě po dobu těch pěti let od té první osobní analýzy. (Kresba a tedy duchovní vývoj dotyčné paní se změnil za tuto dobu jen nepatrně - pozn. redakce.)*

Napadly mě ještě nějaké faktory tohoto zdržování, třeba nejsou příčinou ty konzultace s paní S., o které už jsem Vám psala, ale napadly mě ještě další příčiny: za prvé to je možná ten můj bývalý vztah, který jste mi v Agape také analyzovali, myslím, že jsem na tomto vztahu zbytečně lpěla, třeba jen v rovině přátelské, takže úplný konec všech kontaktů - i těch písemných - s bývalým partnerem byl až na jaře 2005. Další zdržování může být i kvůli nesamostatnému bydlení, pořád žiji s rodiči v jednom bytě, ale chystám se do podnájmu a z něj hned pak do svého vlastního bytu, který má být postaven a hotov na jaře 2007, ač mě rodiče odrazují od podnájmu, že tím ztratím peníze, které by se hodily na nový byt, tak tam stejně chci jít bydlet, neboť se už potřebuji osamostatňovat a dělat si věci po svém, byť to pro mě nebude tak finančně výhodné, ale řeším tím tak i velkou únavu a ztrátu času kvůli dojíždění do práce v Praze.

Jinak, doufám, že otázka zdržování se snad moc nebude týkat mého povolání, od podzimu 1999 do června 2004 jsem učila češtinu a hudební předměty na škole, kde mě nevyhovoval její systém, tak jsem ráda, že jsem změnila místo, nyní učím druhým rokem na gymnáziu hudební výchovu, cítím se tam lépe, ač je práce s dětmi v hudební výchově mnohdy vyčerpávající (hodně zvuků, atd...), snažím se hledat nějakou ideální koncepci, která by byla smysluplná pro všechny zúčastněné.

Probírala jsem se pak všemi sděleními od andělů skrze paní S., hodně jsem Vám z nich v minulém mailu citovala, ale asi nedošel, tak nevím, zda mám citace opakovat. Konzultace s paní S. trvají od zimy 2003 dosud, takže jsou to v podstatě dva roky z těch všech pěti, takže nevím, čeho se to „zdržování na cestě“ nejvíce týká. Moc mě zajímá, zda ta sdělení od paní S. jsou pravdivá, či pocházejí z mylných zdrojů. Chtěla bych jít správnou cestou a ne cestou bloudění a manipulování se mnou. Jakým způsobem zjistit, zda ta sdělení jsou pravdivá nebo mylná? Já sama to asi nejsem schopna posoudit..., proto se obracím na Vás s prosbou o pomoc, bude-li nutné a potřebné, poprosím paní S. o svolení půjčit Vám k ověření ta písemná sdělení od vyšších bytostí. Stručně Vám mohu říct, že jde o energii, která mi byla předána za 8880 Kč, a kterou mám dál předávat lidem za 1000 Kč. Ta energie má chránit ty lidi a pak i celou planetu. Těch sdělení je samozřejmě moc a jen jsem Vám stručně zhruba popsala „mé poslání“, které mi bylo sděleno.

Poslední věc, na kterou se Vás chci zeptat, je otázka Reiki. Na podzim jsem „obdržela“ Reiki stupeň 1., který mi umožňuje přikládáním rukou na tělo dodávat si potřebnou energii z vesmíru. Asi to funguje, neboť jsem od jara nebyla vůbec nemocná, naproti tomu v minulém školním roce jsem byla nemocná 6krát. Ale zajímá mě, zda se braním energie z vesmíru třeba nějak nezadlužuji a zda nehrozí eventuálně nějaké nebezpečí.

Paní Brzobohatá, budu moc ráda, budete-li mi nápomocna při řešení mých problémů a otázek, bude-li to nutné, poprosím paní S. o to svolení předat Vám ty písemné materiály, vše zaplatím a třeba i přijedu, neboť mi na tom moc záleží, abych nebloudila. Jsem teď ve zmatku pochybností, paní S. mám ráda, ale jak říkám, nechci bloudit. Děkuji mockrát za všechno, s pozdravem Kamila K.

Odpověď: Vážená paní Kamilo, děkuji Vám za důvěru, kterou jste mi projevila. Zůstala jsem v úžasu jen nad pouhou zmínkou o tom, že Vám byla předána „energie“ za 8880 Kč. Toto samo o sobě ukazuje, že je to více než pochybné. Duchovní energii nelze prodávat, k té se dá pouze dopracovat vlastním úsilím, pokorou a pozitivitou. Z toho již předem usuzuji, že jakákoliv sdělení Vám předaná, nemožnou pocházet z duchovních rovin či od andělských bytostí. Dále to snad nemusím komentovat. Odproštěte se od p. S. a těchto praktik co nejrychleji a vůbec neuvažujte, jestli sdělení jsou pravdivá či ne.

Prostá modlitba s otevřeným srdcem určitě předá lidem i planetě více energie než energie, se kterou se kupčí. Jak jsem Vám říkala do telefonu, OA ukazuje, že jste v podstatě ve svém vývoji stagnovala, tudíž kdyby vše bylo tak, jak je Vám namlouváno, v analýze by se to ukázalo dost významně. Asi jste ale měla touto zkušeností projít a dál se nad tím netrapte.

Co se týká energie Reiki, můžete ji používat bez obav, ale vždy s prosbou a pokorou. Se srdečným pozdravem a přáním božího požehnání Jana Brzobohatá

• **Otázka:** *Velmi by som ocenila v Občasníku Váš názor na **Svedkov Jehovových**. Tiež by ma veľmi zaujímalo, kde by som sa mohla dopracovať k Evanjeliu podľa Tomáša.*

Odpověď: Se Svědky Jehovovými (dále jen SJ) jsem se setkal a mnoho diskutoval již za totáče. Velmi si cením jejich opravdovosti a jak trpělivě čelili perzekuci za komunistů. Ti, se kterými jsem se setkal, byli vesměs sice nevzdělaní, nekvalifikovaní, naivní, ale velmi charakterní, usilující o naplnění vůle boží. Tu viděli zapsanou v bibli, kterou ovšem vykládají podle svého. Svůj výklad ovšem považují za jediný pravý a logika v něm nachází velice malé uplatnění. Zejména ve výpočtech „konce světa“, kdy Bůh zničí všechny, kromě svědků, a instaluje na Zemi opět ráj a nesmrtelnost těla. (Já sám pamatuji tři vyhlášené, poslední myslím v roce 1974.) Uvedu tři rozdíly, které odlišují můj názor od názoru SJ:

1. Jméno Boha je sice klíčem ke všemu, ale oni se domnívají, že je to Jehova. Já se domnívám, že k němu musí dospět každý sám, ale nemůže jej vyslovit a naučit jej jiné. Je nevyslovitelné. Proto jej zasvěcení Židé nevyslovovali. Podle toho, k jakému jménu dojde, takovou sílu dostane zde i při cestě v záhrobí.

2. Bibli považují za slovo boží, ve kterém je vše. Minulost, přítomnost, budoucnost. Já za slovo lidské, vzniklé působením dokonalého Ducha na nedokonalé „lidi transformátory“ (dobové proroky). Dokonalost božská je člověkem nepodchytilelná a vždy zkreslená. Navíc Bůh působí stále a na každého, jen Mu rozumět. Působení na předky může být jen inspirací k tomu, jak se naučit slyšet Jeho hlas v současnosti a v jejich konkrétních okolnostech.

3. Podle SJ Bůh potřebuje agitaci a jeho svědkem se stane až ten, kdo někoho k této víře přivede. Odtud ona agitační vlezlost SJ, neboť když získají „dušičku“, stávají se pravým svědkem Jehovovým. Podle mne Bůh nepotřebuje člověka, ale člověk Boha. Bůh člověku nenadbíhá ani prostřednictvím agitátorů. Buď člověk pozná, že mu něco chybí, začne hledat. Tím, že toto hledání vychází z něj, má lepší základ, svobodné rozhodnutí člověka a není třeba mu něco slibovat. (Život v ráji.) Kdo opravdu hledá, má jistotu, že najde, i kdyby to

mělo být až v blízkosti smrti, kdy „tělesné“ hodnoty najednou přestávají mít cenu. Komu je za víru Jehovovu něco slibováno, (ráj, věčnost), stále čeká, že se On objeví a slibované podle představ člověka přinese. A ono nic. S přiblížením smrti těla se pochybnosti stupňují. Já vím, že duše není totožná s tělem, přežívá jeho smrt. Dělam to, co cítím, že je vůlí boží. Věřím, spíše vím, že je dokonaleji spravedlivější, než si vůbec představuji. Nechávám tedy všechno na Něj. Ostatní neagituji, jen si vyměňuji názory s těmi, kdo o to stojí. Domnívám se, že tak Boha všestranněji poznám.

Uvedl jsem tři příklady z mnoha dalších rozdílného pojetí víry mezi mnou a SJ. To, že s nimi nesouhlasím, ale nevadí v tom, že bych je neměl rád a nevážil bych si jich. Rád bych je měl za sousedy, protože bych si byl jist jejich korektním jednáním, ovšem agitaci bych si vyprosil!

Evangelium podle Tomáše můžete získat. Je otištěno celé jako příloha naší knihy „Otevření duchovního oka“, protože jsme mnohé z jeho „log“ považovali za takové, které umožňují lepší chápání kanonizovaných evangelií nebo jejich „plastičtější“ pochopení. J. Staněk

• Z dopisu: *Vážení přátelé, v 1. čísle letošního Občasníku na str. 11 je uveden dopis přímo o nelidskosti, kdy poučená žena a k tomu na duchovní cestě odmítá používat ekologické prášky. Pravděpodobně se jedná o výrobky firmy, o kterých bylo již dříve psáno, poněvadž se pisatelka odvolává na Občasník. Také jsme ihned po přečtení nalistovali příslušný web a četli, jak je to vše krásné a dále bychom neničili přírodu atd. Chtěli jsme si výrobky zakoupit. Jenže po zjištění, že abychom si mohli něco koupit, lze tak učinit pouze prostřednictvím dealera, naše nadšení rázem opadlo na bod mrazu. V tu chvíli přestáváme na 80% věřit napsanému. Dotyčná firma ani neodpovídá na dotaz, jestli si můžeme zakoupit přímo na dobírku či jinak. Opravdu nemáme chuť trávit čas s dealery, kteří Vám „vymluví díru do břicha“, jen aby prodali. Navíc takovýto prodej je zatížen součtem neskutečných marží, kdy výrobce dostává zlomek zákazníkem zaplacené ceny. Pak i kvalitní výrobku nutně odpovídá zlomku ceny, kterou zákazník platí. Tímto ovšem neříkáme, že konkrétní výrobky jsou nekalitní, jen prostě nemáme důvěru a nekoupíme.*

Osobně také neznáme nikoho, komu pomohly různé zázračné léky ze skupiny potravinových doplňků. Dealéri však znají celé zástupy vděčných vyléčených. Jak potom zákazník zkontroluje ekologickou kvalitu pracího prášku?

Nemáme nic proti té paní, která vnucovala své přítelkyni ekologické prání, ale její přístup se nám jeví silně neduchovní (Ty musíš!). Ta její přítelkyně může mít svůj důvod v podvědomém vycítění širších souvislostí.

Moje drahá paní pere v levném prášku z obchodu, ale pereme, až je pračka plná, a nedáváme prádlo do praní po jednom dni nošení. Drahý katalyzátor na autě jsme už ale měnili 2x, i když auto prošlo emisním měřením v pohodě jako úplně každé. Jiným způsobem šetříme životní prostředí (tepelné čerpadlo pro vytápění aj.) Vůbec nemáme pocit, že bychom znečišťovali nadměrně Zemi se všemi důsledky z toho plynoucími, jak je uvedeno v odpovědi na článek. Prostě jen máme jinou cestu, možná, že ta její kamarádka daleko méně zatěžuje naši Zemi, jenže to už v článku není. S pozdravem Stanislav W., Ostrava

Odpověď: Vážení pane W., děkuji velmi za podnětný dopis. S dealerským prodejem máte zřejmě pravdu (alespoň já osobně také nejsem velkým příznivcem tohoto způsobu prodeje), ale v Občasníku bylo uveřejněno postupně hned několik dalších internetových adres jiných prodejců či výrobců, kde se daly vybrat ekologické prací prostředky, a to nikoli formou tohoto (dealerského) prodeje, ale normální zásilkovou službou, i s možností poštovního zdarma.

Bohužel až po vydání minulého Občasníku jsem si také uvědomil, že přístup paní ke své přítelkyni byl zbytečně nátlakový, pohled příliš jednostranný a moje souhlasná odpověď ne příliš promyšlená. Je pravda, že člověk, než vyřkne názor (co je psáno, to je dáno), měl by znát i širší souvislosti. Ono je totiž úplně možné, že paní, která hned neprala doporučenými pracími prostředky, se může chovat k přírodě mnohem ekologičtěji než ta, která ji tak sepsula. Tak jak sám naznačujete, paní může třídít odpady, jezdit lepším autem, neplýtvá vodou ani potravinami či energií atd., což může být v souhrnu mnohem víc než jen ekologické praní.

Na druhé straně, aniž bych se chtěl zmiňované firmy zastávat, tady to funguje i docela příjemně (alespoň soudím podle své zkušenosti): stal jsem se jedním z „dealerů“, tudíž nakupuji za „menší“ cenu. I když jsem tzv. dealerem, výrobky neprodávám dál, jsou jen pro osobní spotřebu (plus nejbližšího okolí). Když některý přípravek dojde, jednoduše zavolám a druhý den ho již pošta přiveze, což je pro mě paradoxně jednodušší než pro něj jezdit autem do obchodu. Když jsem praní pak propočítával, neřekl bych, že peru draž než s běžnými prostředky.

Těmito řádky se však nechci znovu vracet k propagaci ekologických prací prostředků. Myslím, že jsme o této problematice napsali více než dost. Rada lidí si tehdy myslela, že šlo o objednanou inzerci a dokonce přemýšlela, kolik jsme za to dostali zaplacené. Opravdu mohu všechny ujistit, že šlo jen o náš soukromý názor, o kterém firma ani nevěděla. Jestli se pak o tom dozvěděla, nevím, ale nikdo nám ani telefonicky nepoděkoval za to, že se za ně tak „bijeme“, takže bych předpokládal, že o tom do dnešního dne ani netuší. Červený A.

• Otázka: *Vážené Agape, ráda bych se Vás zeptala na Váš názor na duchovně léčebný program Aurasoma. Moje známá paní léčitelka, která se tím zabývá, tvrdí, že léčebně zasahuje duševní a duchovní roviny člověka a tak posléze ovlivní i rovinu tělesnou. Podle ní jde o jeden z nejkompaktnějších a tedy i z nejlepších systémů uzdravování člověka dneška. I homeopatie prý ve skutečnosti zasahuje jen do nejjemnějších rovin hmotných. Chce se mi tomu věřit, ale ověřuje se mi to jen velmi těžko. Lahvičky Aurasomy jsou finančně poměrně nákladné, a tak můj manžel pragmatik pochybovač (jinak skvělá zpětná vazba) má široké pole působnosti.*

Odpověď: Podle toho, co sami víme, žádný přípravek nemůže zasahovat do duchovních rovin. Zde působí jen člověk sám, je to vědomá rovina vztahu člověka s Bohem, tedy chápání božského řádu a práce na vlastním duchovním vývoji.

Je pravda, že některé přípravky mohou působit do některých z jemnohmotných rovin (a to je určitě i homeopatie i Aurasoma) a pokud bych použil dané terminologie, pak i do rovin duševních. Osobně si ale nemyslím, že ovlivněním hmotných či jemnohmotných rovin se dá ovlivnit rovina duchovní. (Naopak ale ano!)

Víte, zde budou asi největší rozdíly právě v terminologii, protože ne každý si totiž pod pojmem duševní, resp. duchovní rovina představí úplně to stejné. J. Brzobohatá, A. Červený

• *Otázka: V Občasniku 2/2005 píše pan Staněk o sibiřské prorokyni Anastázii. Uvedený sedmý díl jsem nečetla, ostatní díly ano a mám z nich příjemný pocit. To, co pan Staněk píše o Židech a světovládě, o římské říši a křesťanství, všechno беру jako skutečný fakt. Zarazilo mě jen to, že uvedl Anastázino jméno jako přesmyčku Satan Azie. To se mi zdá přehnané a vážený pane Staňku, býváte velmi radikální až mentorský. Ale přesto si Vás cením. Všichni jsme boží lidské bytosti s patričními chybami. Vždyť jsme tu proto, abychom se zdokonalovali.*

Odpověď: Je třeba si přečíst onen sedmý díl, kde je ovšem opak toho o Židech, římské říši a křesťanství, než s čím souhlasíte. Každé jméno má skryté pozitivní i negativní vyznění. I Anastázie. Pozitivní je „znovu vyvstalá“, negativní „satan Azie“. Dávám si na jména automaticky pozor (čeští slovní druidové neboli duchovní vedení národa) a sleduji, kterým inkarnačním směrem se jeho nositel vydá. Když vyšly první tři díly Anastázie, také jsem je hodnotil velmi kladně, tudíž zde převažovalo Anastázie = znovu vyvstalá. Cedry skutečně nejsilnější a léčebně vyznažují. Byl jsem pobaven, jak tam autor smíchává astrál s realitou, aby odlákal od čtení rozumáře. (Stejně tak to činí autor legendy o Grálu nebo Dr. Rampa v „Třetím oku“.) Je to pak velmi čtivé a přináší vynikající postřehy a inspiraci.

Jenže díly 4 až 6 už dost ulítaly a 7. díl Anastázie byl dle mého názoru ještě horší. Proto jsem na něj reagoval ostře. Proto jsem vytáhl přesmyčku jména, která říká: Pozor, když ptáčka lapají, jsou nejprve zajímaví!

Je znakem satana, (a mluvil, jak jistě znáte z evangelia, i z Petra) že mluví polopravdy nebo nedořeknuté pravdy. A jeho vibrace okamžitě leze jako jehla z pytle, když je cokoli natočeno proti principu Krista nebo oběti (kříži). Principem Krista je překonávání pád člověka od Řádu stvoření do ega. (Sněž jablko a sám buď bohem, neboť ty sám si budeš určovat, co je dobré a zlé.) Kristem je dáván člověku vzor, jak se chovat ve hmotném stvoření, aby jej bylo možno opustit, až země skončí. Tedy Cesta.

Cestou Anastázie je divoženkovství na Zemi a nic jiného podle ní není. Tedy vyžití a konec v kamenech. Je to lákání satana: urvi, co můžeš! A principem oběti silnějšího ve prospěch slabšího je překonávání satanův řád přírody: vláda silnějšího. Přináší na Zemi odraz království Ducha, ruší zvířecost člověka. Podle Anastázie jej ovšem prostřednictvím žreců zotročuje, neříká ovšem čím: vůlí Stvořitele. To ovšem není zotročení, ale osvobození od lidské nedokonalosti k dokonalosti božské vůle. Tyto dva principy vládu satana ve hmotnosti jediné překonávají. Naši předkové s vycit'ováním říkali: Boj se jak čert kříže! Všimněte si chladu v očích těch, kteří horují proti křížům! Když někdo slovně „buší“ do církvi nebo křesťanů, většinou nic neříkám, protože často má alespoň část pravdy. (Pokud vyložené nelze, jako Megre v 7. dílu.) Jakmile ale cítím, že se kdokoliv dotknul osoby Ježíše, začnu vidět rudě. A vyčítá se mi, že umím i hrubou záplatu na hrubý pytel. Proto opakují: v 7. dílu mluví z Anastázie již jasně její skrytá dispozice, satan Azie. Ostatně se 7. dílem narazil Megre i v Rusku u pravoslavné církve a v dalších prý to „správněji vysvětluje“. Nečetl jsem.

A napadlo Vás vůbec, že co je šeptem (utajené), to je čertem (v souvislosti s Anastázií)? Prorok nového věku a skrývá se? Anebo manipulace davu autorem „tlumočnickem“ proroka, Megrem. J. Staněk

• *Otázka: Jak řešit chrápání partnera, které budí, a musím proto cestovat s polštářem do druhého pokoje? Ptám se Vás proto, že jste v jedné knize napsal, aby muž a žena spali ve společné posteli, protože ve spánku dochází k vzájemnému energetickému ovlivňování a tím také k léčení energetických poruch. (Počátků nemocí.) Chrápání je oficiální medicínou považováno za onemocnění, které má často vážnější následky pro zdraví a pohodu člověka. Má chrápání duchovní příčinu a jakou?*

Odpověď: Chrápání je nemoc. Je to nedostatek životní energie v nervové soustavě, snížení aktivity a tonu nervů, řídicích dechové orgány. Podle mne je to důsledek oslabování 6. čakry, resignace na aktivitu v poznávání života a světa, podcenění svých možností a podcenění pomoci od duchovního vedení. Chrápající je životem jen resignovaně vlečen. „Řešit“ jej druhý nemůže. Pokud se týče společného spaní, platí, co jsem napsal v knize Láska muže a ženy. (Vámi citované.) Ovšem vyskytne-li se překážka, nedá se nic dělat, než volit menší zlo, jak to v životě obvykle bývá. J. Staněk

• *Otázka: S obrovským zájmem a zaujetím jsem přečetla Vaše dílo „Falfifikace českých dějin“. Nejvíce mě nadchl vhléd o zatajovaném duchovním rozměru Karla IV. Píšu diplomku na téma XX. sjezd KSSS, kritiku kultu Stalina a Chruščevův tajný referát. Zajímaly by mě pohledy a názory na toto téma.*

Odpověď: V současné době je celá věc opět zfalšována v Chruščevův neprospěch. Šlo vlastně o státní převrat proti stalinistům, baterii bezzábraných „černých“. Proto jej Chruščev tajil i před politbyrem a udělal „bezpečnostní opatření“ i kolem sjezdu. Přednesl jej překvapivě a poslední den. Postavil všechny před hotovou věc a znemožnil další používání zvěrských metod, zdůvodňovaných světlými zítřky. Kdyby to neutajil, nedožil by se sjezdu. Znal své pappenheimské. Proč to udělal, je nutné hledat v jeho osobě. Vysvětlení podají paměti jeho šoféra. Ten popisuje, jak manželé Chruščevovi byli jediní normální lidé v politbyru, byli srdeční. Ostatní se cítili polobohy, kteří mohou všechno s ostatními lidmi v zájmu světlých zítřků, ale hlavně svých privilegií, postů, moci. Chruščev byl také (s Novotným) posledním generálním tajemníkem ještě na socialismus věřící. Jeho víra se ukázala neodůvodněnou. Vše, co není založeno na Bohu, tj. objektivitě, charakteru člověka, kvalifikovanosti, krachne. Proto se sám stal obětí stalinského brežněvovského protipuču. Jeho dílo dokončil Gorbačov, druhý normální člověk, který se dostal na mocenskou špičku. J. Staněk

• *Otázka: Mám Parkinsonovu chorobu. Můžete něco napsat o duchovních příčinách této nemoci?*

Odpověď: Nemám žádný specifický vhléd k této nemoci, ale pokusím se empirií odvodit hlavní související obrazy.

Prvním příznakem je třes nervového původu. Za pohybu a práce mizí. Člověk tedy chce jít do aktivity, projevit se, ale vždy se zarazí. Já v tom cítím obraz: cítím chci něco podniknout, ale rozumem, strachem z následků je akce zastavována. Tedy vnitřní nejistota, strach o ztrátu zevní „tváře“, stále ano a ne. Strach z projevení se, strach z odhalení nesprávnosti vnitřních názorů.

Druhým příznakem je chudoba mimiky, obličej bez výrazu, ustrnulý. Tichá řeč. Já v tom cítím pózu nezadat si, vycházející z vnitřní nesebejistoty, sexuální neuvolněnosti, zakomplexovanosti nebo podcenění pohlavnosti nebo pohlavní síly.

Třetím příznakem bývá chůze cupitavými kroky s vykloněním před sebe. Hlava jakoby přebíhá nohy. Já v tom cítím nadbytek od reality odtržených plánů, které realita nestačí uskutečnit. Také nadměrné žití budoucností, nedotažená realizace přítomnosti.

Čtvrtým znakem je mikropísmo, zmenšování písma. Cítím v tom špatné hodnocení svého působení a v důsledku toho se zmenšit, uniknout z odpovědnosti, já nic, já muzikant.

Pátým znakem je zvýšené pocení obličej a mazotok. Opět cítím nadměrný strach, trému, danou nejistotou oficiálně proklamovaných postojů.

Posledním zmíněným příznakem je dojem celkového vyčerpání, který vzbuzuje nemocný. On se také vyčerpaný cítí. Podle svých zkušeností pocit vyčerpání vzniká z toho, že člověk ze své činnosti necítí vnitřní uspokojení. Já bych to dokonce vyjádřil tak, že necítí kontakt a pochvalu od dárce energie a života. Ateistický způsob života. Člověk Boha nehledá tehdy, kdy má, nebo jej hledá nesprávným způsobem a On se mu tedy, podle jeho vlastního přání, neozývá. (Souvislost s explozivním počtem incidence symptomu v populaci? Častá nemoc hodnostářů, viz Mao nebo papež.) Nemoc mu tedy dává šanci napravit situaci z hlediska věčnosti. Přesněji řečeno jej k tomu tlačí. Odstranění duchovních příčin by mělo obnovit přívod duchovní energie a tím zastavit další rozvoj symptomů. Podrobněji diskutuje Dahlke v knize: Nemoc jako řeč duše. J. Staněk

• **Otázka: Výklad snu:** *Zdalo se mi, že jsem byla na plavání i se svým dědečkem, který už je 10 let mrtvý. Voda byla krásná, čistá a my jsme v ní plavali. Pak přišla kamarádka s několika měsíčním synem, bylo to měsíc před jeho narozením. Kamarádka se velmi bála, aby nespadol do vody a nervózně chodila kolem bazénu. On do vody skutečně spadl, ale zjistili jsme, že umí plavat. Chvilí jsme si hráli a pak vystoupili z vody ven. Když jsem se otočila, uviděla jsem dědečka ležet na dně bazénu. Myslela jsem, že se utopil, vytáhla jsem ho ven, ale on otevřel oči a usmál se na mne. Probudila jsem se.*

Odpověď: Voda je symbolem věčnosti, prostředím pro pohyb od těl uvolněných duší. (Astrální dimenze.) V této rovině se občas setkáváte, aniž se Vám to musí zdát, neboli si to většinou nepamätujete. I duše dítěte Vaší těhotné kamarádky plave v astrálu jako doma, a proto jste se tam setkali. Kamarádka je ovšem materialisticky založená, takže za Vámi nemůže. Dědeček Vám svým zdánlivým utopením a pak veselým probuzením dal najevo, že jeho duše není mrtvá. Stále má na Vás vliv přes nevědomí. Chlapec po narození se k Vám bude mít jako starý známý. J. Staněk

• **Otázka: Výklad snu:** *Sami dva s Pavlem jsme se vydali navštívit skautský tábor. Šli jsme lesem a narazili na nějakou otevřenou chatu. Když jsme vešli dovnitř, začal nás někdo honit. Pavel křičel, ať se schovám. Otevřenými dveřmi jsem viděla, jak bodá nožem Pavla do břicha, dokud ho nezabil. Znáám ho, pracuje u konkurenční firmy. S pláčem jsem utekla.*

Odpověď: Jste oba příliš otevření a naivní. Nerozlišujete právo a spravedlnost. Hrozí, že Pavel udělá nějakou naivní právní chybu při styku s konkurencí, a ta jej bezohledně napadne. Soustřeďte pozornost na právní stav věci! J. Staněk

Pokračování snu: *V druhém snu znova Pavla ubodala nožem naše společná známá, která se však v poslední době dost změnila k horšímu. Suverénně k němu přišla a ubodala jej. I v dalším snu Pavla někdo ubodal. Po deseti dnech však jsem byla obětí já, neboť Pavel mi tloukl hlavou o krbová kamna. Koukala jsem se na to z výšky.*

Odpověď: Opět stejný princip. Jste právně naivní (ale duchovně čistí) v džungli právních vztahů a kliček! Dejte si pozor na lidi okolo. I Vy právní debakly zavíhujete, a proto se Pavlova agresivita obrací i na Vás. Duchovní vedení Vás těmito sny nabádá k právní bdělosti, neboť žijeme mezi mnoha hyenami. J. Staněk

Pokračování: *Další sen byl ze středověku. Slyšela jsem cinkot mečů a pak mě dva muži tahali do nějakého domku. Strašně jsem křičela. Další dva odváděli Pavla s malým chlapečkem, který měl blondáté vlásky a strašně plakal. Bezmocně jsem křičela. Nevím, co to bylo za chlapečka, protože v rodině máme samá děvčátka. Za dva dny sen pokračoval. Jakoby v mžiku jsem se ocitla na starém náměstí, kde bylo mnoho lidí. Uprostřed náměstí stálo veliké popraviště a k němu přiváděli několik svázaných mužů, mezi nimi Pavla s chlapečkem. Muži v černém je donutili kleknout a popravili je. Cítila jsem bolest, hořkost a samotu. Plakala jsem, až jsem se vzbudila. Byla jsem „vyřízená“ a marně se ptala proč. Po usnutí se to zase vrátilo, ještě třikrát. Cítila jsem hrůzu a sevření v krku. Ani Pavlovi jsem to pro sevření hrda nebyla schopna říci. Dodnes cítím následky. Kdybyste byl tak hodný a vysvětlil mi ho, byla bych moc vděčná.*

Odpověď: Již v minulém životě jste žili spolu a měli i chlapečka. Pak se Pavel dopustil nějakého přestupku proti místnímu pořádku a vládci jej zabili i se synem. Opět Vám osobní vůdce promítl zkušenost z minulého života, aby vás oba varoval před pořádky tohoto světa. Chce nastartovat Vaši opatrnost. Zřejmě je to naléhavé, proto to opakování. Při konání vždy dbejte právní stránky věci, protože žijeme v džungli, kde platí: Buďte opatrní jako hadi! J. Staněk

Recenze knih

Miroslav Mayer - **Zázraky malého jasnovidce**, vydala Agentura VPK v r. 2002, ISBN 80-86081-62-1

Již dlouho mě tak neoslovila kniha s esoterickou tematikou právě jako tato a přitom jsem k ní přistupoval se značnou skepsí. Bývá totiž v poslední době módou, že každý, kdo se propojí do astrálního světa a tady s někým komunikuje, vydává pak vše, co se zde dozví, jako duchovní rady a ponaučení. V naprosté většině jsou to nesmysly, které lidem často jen popletou hlavy. I tady jsem předpokládal, že půjde o stejný případ. Po přečtení několika kapitol jsem však naznal, že jsem se hluboce mýlil.

M. Mayer, podle svého vyjádření spíše materialista, se vydal do malé české obce Plasy, aby popsal neobyklé schopnosti místního školáka Jiřího Plicy. Na první setkání přijíždí spíše s nedůvěrou, ale s pevným odhodláním popsat vše pravdivě a nezaújatě. Ke svému překvapení postupně zjišťuje, že na tom, co Jiří vidí a dělá, není nic smyšleného, a čím dál více nabývá přesvědčení, že tento chlapec je opravdu nadán mimořádnými schopnostmi.

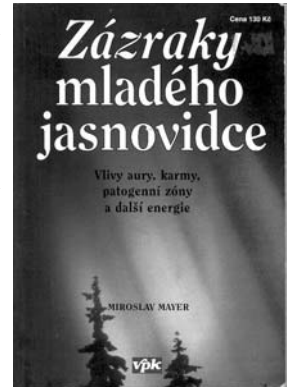
V každé z kapitol se autor věnuje jiné oblasti Jirkovy působnosti, i když vše se točí kolem energií, karmy a léčitelství. Často přikládá citace z jiných zdrojů, které jen potvrzují, že vše již bylo někdy a někým popsáno.

První kapitola popisuje, jak se u Jirky objevily jeho jasnovidné schopnosti, další se již těmito schopnostmi zabývají. Na případech lidí, kteří Jirku se svými problémy navštívili, autor vysvětluje určování diagnóz nemocí pomocí křišťálové koule nebo automatickou kresbou, kreslení léčivých obrázků, popis aury, astrálního světa, vysvětlení karmy, negativních patogenních zón, duchovní příčiny nemocí, reinkarnaci a jiné „zázraky“, které oficiální věda zatím příliš neuznává.

Tim, že se kniha opírá o skutečně zdokumentované případy, je velmi čtivá a čtenář se zde nenásilnou formou („ze života“) dozví mnoho zajímavých informací. Řekl bych, že otevře oči i těm, kteří ještě v otázce mimosmyslového vnímání nemají úplné jasno. Mně osobně kniha nadchla tím, že Jirka popisuje věci, které se nemohl v jeho věku zcela jistě nikde dozvědět, určitě si je nemohl vymyslet, a které přitom plně korepondují s tím, co sami v Agape děláme a publikujeme.

Je zajímavé, že Jirkovy schopnosti se projevíly již v tak dětském věku. Určitě to má svůj smysl a záměr, ale samotného by mě zajímalo, jak se bude Jirkův život vyvíjet dál. Možná se dočkáme nejednoho překvapení.

I když knihu bude asi velmi těžké sehnat v běžném knihkupectví, zkuste to i v knihovnách, protože toto neobyčejné dílko stojí za to si přečíst. A. Červený

Iveta Maria Pokorná - **Kěž by to byla jen hra se slovy**, vydalo nakl. Sursum v r. 2003, ISBN 80-7323-045-3

Když se ohlédnu po všech recenzích, které jsme od vzniku Občasniku uveřejnili, zjišťuji, že ani jednou jsme zde neuvedli poezii, přičemž poezie může být pro čtenáře mnohdy duchovním zážitkem.

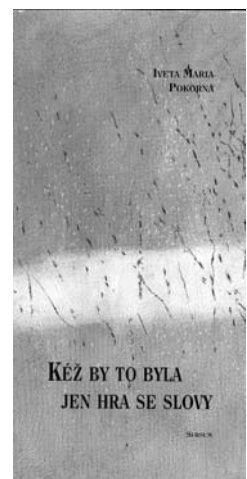
Tímto to napravuji a předkládám vám útlou, ale neobyčejnou knihu básní, která určitě osloví každého, komu je tento styl psaní blízký.

Iveta M. Pokorná (1977 - 2002) trpěla od dětství nevléčitelnou nemocí svalů. Básně vznikaly v letech 1989 - 1994, kdy absolvovala různá lékařská vyšetření a snažila se vyrovnat s pocity, které v ní vznikaly. Hledala tak odpovědi na otázku: „Proč je člověk od narození předurčen k smrti?“

Z veršů je možné vnímat její vrozený vztah k Bohu, ke spravedlnosti a hledání smyslu bytí. Její básně vycházely za jejího života časopisecky a již tehdy - přes její mladý věk - se jí dostalo mnoha uznání a ocenění.

Ivetku jsme sami osobně v Agape velmi dobře znali. Byla pro nás andělem v lidské podobě, křehkou vílou, kterou jsme nesmírně milovali. Ač předurčena k jisté smrti v mladém věku, byla vzorem pro všechny postižené lidi. Nesla svůj úděl velmi statečně, stihla vystudovat vysokou školu, najít si životní lásku a dokonce se i vdát.

Zemřela dva měsíce po svatbě, ale šťastná a vyrovnaná. Mě osobně zastihla zpráva o její nenadálé smrti v daleké Argentině. Pamatuji si, že jsem alespoň hodinu seděl a plakal, přestože jsem cítil, že by si to takto Ivetka nepřála... A. Červený

Knihu básní vám můžeme ve spolupráci s jejím bývalým manželem v Agape nabídnout. Máme totiž k dispozici posledních pár kusů knihy odložených pro zvláštní příležitosti...

Cena 100 Kč + 30 Kč poštovné.

Vnitřní duchovní život autorky a jejího pozdějšího manžela Ludka je pak nádherně popsán v knize „Dopisy Tobě, Cesta Lásky, Cesta k Bohu“, která v jejich rozsáhlé korenspondenci odkrývá vnitřní pocity obou partnerů a lásku, o které většina lidí jen marně sní. Škoda že toto mimořádné dílo, ze kterého by načerpal nejedno čtenář mnoho inspirací a krásných vibrací, bylo vydáno jen v počtu 30 kusů...

O autorce: Ivetta Marie Pokorná, provdaná Ledvinová

Narozena dne 26. 6. 1977 v Novém Městě na Moravě. V srpnu 1983 se rodina přestěhovala, z důvodu nabízené práce a bytu, do Teplic v Čechách. Zde chodila Ivetka do základní školy. Největším kamarádem jí byly knihy, které po celý život hodně četla a milovala. Byla drobnější a slabší než ostatní děti, ale podle doktorů zdravá. V roce 1988 však povyrostla, ale svalstvo nestačilo růstu kostí. Po komplexním vyšetření byla stanovena diagnóza: myopatie, vzácný druh nevyčísitelné nemoci svalů - svalová dystrofie typu emery dreyfus. Většina lidí, kteří tuto nemoc mají, se nedožijí ani dospělosti. Pro nedostatečné svalstvo došlo k postupné deformaci - skolióze a špatnému držení těla.

Její duše byla mnohem vyspělejší, než bývá v jejím věku obvyklé, což se odráží i v básních, které psala hlavně v letech 1989 - 1994, stejně tak jako její názory a pohledy na smysl života člověka. Díky tomu se mohla setkat s řadou vynikajících a duchovně vyspělých lidí, kteří jí pomohli nejen vyrovnat se s duševním utrpením, které tato nemoc provázela, ale upevnit si i svůj postoj a vztah k Bohu.

V září 1991 byla přijata na teplické gymnázium. Od sedmé třídy do 3. ročníku gymnázia hodně chodila po doktorech a často ležela v nemocnici. Viděla mnoho utrpení a velmi ji to trápilo. Uvědomovala si, že nebude moci žít normální život. Velmi ji to trápilo, přes to všechno dokázala rozdávat lásku a potěšit každého člověka, který ji potkal.

V roce 1995 navzdory všem těžkostem udělala maturitu s vyznamenáním. Také úspěšně složila zkoušky na Filozofickou fakultu Masarykovy university v Brně. V tu dobu Ivetka cítila, že její tělo stále více slábne a chůze se stává obtížnou. Její práce začíná směřovat do duchovní oblasti. V roce 1997 se stává členkou apoštolátu Panny Marie, jehož jediným posláním bylo osobně předávat a otevírat srdce jiným pro jejich záchranu. Apoštolát byl však na podzim roku 1999 rozpuštěn.

V té době studia na filozofii a religionistice jí už nepřinášela radost a potěšení, a jak sama říkala, učí se zde jen abstraktní pojmy odřízlé od srdce, a studia se tak stala pouhou nutností, aby měla nějakou činnost. V červnu 1999 ukončila studia bakalářskou prací na téma „Božství a lidství člověka - koncepce člověka u Augustina a Plotina“ a rozhodla se dále ve studiu nepokračovat.

V této době potkala Ivetka svoji životní lásku, partnera, po kterém celý život toužila. Její život dostal opět smysl. Ivetčin partner - mladý a zdravý muž - se po státnicích na elektrotechnické fakultě v Brně a vojenské službě nastěhoval do Ivetčiny rodiny, která ho přijala jako svého syna. S Ivetkou trávili veškerý volný čas, 5. října 2002 nastal nejšťastnější den v Ivetčinem životě - svátost manželství.

Její zdravotní stav se bohužel po svatbě začal horšit. Na vlastní přání byla propuštěna po měsíci pobytu z nemocnice domů, kde v manželově náručí a kruhu svých nejbližších tiše zemřela 7. 12. 2002.

SMRT

Život – řečiště vysychajícího potoka.
 Kluzké kameny,
 omleté dávným tokem nadějí, plánů,
 sem – tam brzděnými zelenavými řasami přítomnosti,
 teď drsně hladí jen proud slz.
 Bojím se, bojím, napsat to jméno.
 Musím. Smrt.
 Vodopád prchající z výšky.
 Kam člověk šplhá po žebříku snů,
 aby mohl slétnout jako pták. Volný pták.
 Není volný, nedaří se. Padá.
 Zemská gravitace. Přízemí. Přizemnost.
 Jak jenom ji zničit.
 Raketa – Měsíc. Beztíže a návrat.
 Na zem, do země.
 Konec.
 Život – vyschlého potoka.
 Zmrzlý vodopád. Krápníky, co netají.
 Vodopád vytesaný do skály čísi rukou.
 Kdo ví, čí? Prý jakéhosi člověka.
 Ale koho to zajímá?
 Vyprahlá země – vyprahlá poušť horkého popele.
 Poslední kremace.
 Vyprahlé koryto řeky. Rozpukané kameny.
 Konec.

Cestování

Indie na kole aneb jak jsem jel navštívit „sponzorované dítě“. A. Červený

Když jsem na konci loňského roku uvažoval o cíli svého dalšího cykloputování, dlouho jsem neváhal. Rozhodl jsem se totiž spojit příjemné s užitečným. Poznat Indii jako takovou jsem chtěl již dávno a podívat se na vlastní oči, jak funguje tzv. sponzorované rodičovství, se mi zdálo jako dobrý nápad nejen proto, že kolegyně dr. Brzobohatá s manželem právě jedno takové dítě několikátým rokem sponzorují.

Na cestu jsem se vydal 18. 2. tohoto roku a do indické Bombaje (od r. 1996 přejmenována na Mumbai) jsem přicestoval o den později přes Moskvu ruskou společností Aeroflot. Bylo to naprosto bez problémů, stejně tak jako kdybych letěl jakýmkoliv jiným spojem. Zřejmě dávno pryč jsou ty časy, kdy se lidé obávali toho, co se jim na cestě nebo na ruském letišti nemilého přihodí.

Kolo jsem si složil ještě v letištní budově, takže nabídky místních taxikářů mě nechaly chladným a hned zrána jsem se vydal na prohlídku Bombaje. Dnešní Bombaj (od r. 1996 přejmenována na Mumbai) je nejdynamičtější a nejvíce „západní“ město v Indii. Žije zde více než 16 mil. obyvatel, a přestože z jednoho konce města na druhé je to alespoň 100 km, připadalo mi, že město praská ve švech. Prohlédl jsem si nejslavnější koloniální památku, Bránu Indie, projel kolem řady krásných viktoriánských staveb a zastavil se u největší prádelny pod širým nebem na světě - bombajské dhóbi ghát. Zdejší praláci tu v nespočetných betonových nádržích, sudech a boudách shromažďují hromady prádla z celé Bombaje a ráznými údery o beton je pak zbavují špíny. Indické oděvy musí být zřejmě hodně kvalitní, neboť pochybuji, že by naše oblečení přežilo být jen jedno jediné takovéto praní. I když Bombaj by určitě vydala i na několik dní prohlídky, již odpoledne jsem město opouštěl. Za prvé na velkoměsta moc nejsem a za druhé mě trochu tlačil čas. Před sebou jsem měl jen 18 dní cestování a program tak na dva měsíce.

Nejdříve jsem se však musel proplést tou nejrušnější dopravou, jakou jsem na svých cestách po světě zažil. Auta, autobusy, taxíky, nákladáky a motorky tu jezdí chaoticky v několika proudech, většinou nedodrží dopravní předpisy a neustále troubí. Je ale fakt, že na velkých křižovatkách zastaví na červenou většina aut. Zpětně se ale stejně divím, že jsem tento neuvěřitelný mumraj přežil na kole bez jakékoliv újmy na zdraví.

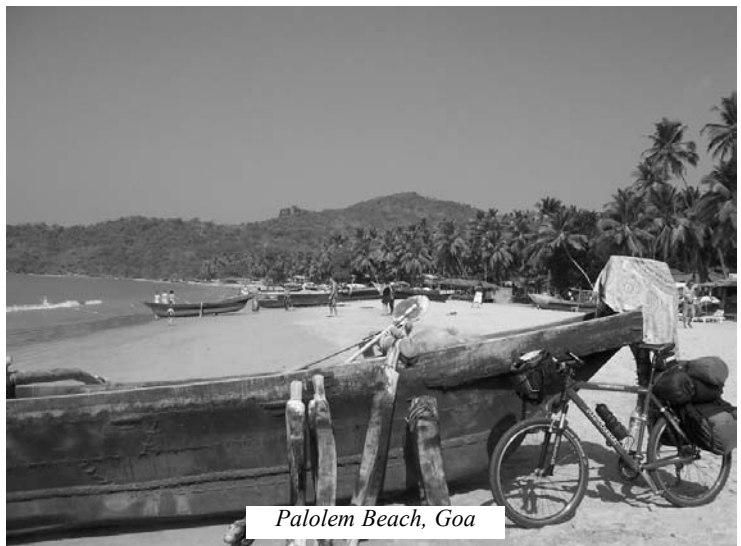
Bombajské slumy jsou největší v celé Asii. Táhnou se mnoho kilometrů podél silnice a nic tak ubohého člověk jen tak nespattí. Desetitísíce a možná i statisíce lidí žijí na skládkách odpadků v neuvěřitelné špíně a zápachu bez vody a kanalizace. Drtivá většina z nich nemá ani příležitostně zaměstnání a tak přežívají, že našinec se právem diví, z čeho. Dlouho mně tento děsivý obraz spodiny lidské společnosti nemohl vyjít z myslí.

Z Bombaje jsem se vydal po hlavní silnici č. 17 podél západního pobřeží směrem na jih. Asi po dvou dnech silný provoz ustal a cestování bylo docela příjemné. Žádné velké kopce, téměř bezvětří a nové vjemy mi činily cestu velmi zajímavou a pohodlnou. Na obrovská vedra (42 - 49°C) jsem si zvykl záhy, takže jediné, čemu jsem nemohl přijít na chuť, bylo zdejší jídlo. Ať jsem si dal cokoliv, vše se mi zdálo téměř nepoživatelné. Jídla (v naprosté většině vegetariánská) byla na mě příliš ostrá a kořeněná něčím, co mi vyvolávalo po téměř každém jídle pocit na zvracení. Ze začátku jsem to flikoval sladkým a ovocem, později jsem si pomalinku zvykal, ale ani teď rozhodně nemohu říci, že by mě indická kuchyně uchvátila. Naštěstí vše bylo tak levné, že jsem často neváhal a např. i celou večeri vrátil (a přirozeně i zaplatil), i když jsem si jen opatrně lízl, a za rohem se pak nasytil koláčem a dvěma kily banánů. Ať mi to Indové prominou, ale za celou dobu jsem nenatrefil na jediné jídlo, které by mně alespoň trochu zachutnalo. A to nejsem prosím v jídle žádný vybírávec!

První z mých cílů byly pláže turistického státu Goa, ležící asi 500 km na jih od Bombaje. Kýčovitě krásné pláže - palmy, bílý písek a průzračné moře - mě opravdu zpočátku nadchly, za dva dny jsem ale byl rád, že odtud odjíždím. Takovou koncentraci bílých (v tomto případě růžových) turistů asi člověk v Indii jinde nepotká. Nejvíce zde zněla ruština a ceny byly upravené podmínkám turistického ruchu, takže můj skrovný rozpočet (400 rupií/den, 1 rupie = 0,5 Kč) zde dostával docela zabrat. Nicméně jsem se několikrát nádherně vykoupal v neuvěřitelně teplém Arabském moři, takže z Goa jsem odjížděl docela spokojený.

Sídlo charitativní organizace Prathibodia, kterou založila řádová sestra Maria Goretti a která provozuje sponzorství vzdělávání indických dětí, leží přímo na hlavní silnici ve městě Honavar, takže to vůbec nebylo těžké najít. Navíc jsem se den předem telefonicky ohlásil (a měsíc předem ještě z Česka e-mailem), takže jsem byl očekáván. Připadal jsem si jako nějaká důležitá zahraniční návštěva, protože přesně taková úcta a pozornost mi byla věnována. Byla zde i Rosy - „adoptivní dcera“ Jany, krásná sedmnáctiletá dívka, které jsem předal pár dáreků a fotografií, ale se kterou jsem si nemohl moc povykládat, protože neuměla ani slovo anglicky. K tomuto účelu zde byla přítomna i překladatelka, ale Rosy se tak stýděla, že z ní bylo těžké vypáčit jednu souvislou větu.

Nejdříve jsem se ubytoval (na náklady Prathibodii) v pěkném hotelu, poté jsme se jeli autem podívat do školy, kde Rosy studuje. Bohužel byla právě neděle, takže jsme jen procházeli opuštěným nádvořím střední školy. Byla to škoda, protože přijít přímo do vyučování mohlo být velmi zajímavé. Poté jsme jeli navštívit Rosyno bydliště. Trochu jsem se obával nějakého slumu, ale malý, čistý domeček postavený uprostřed tropické zeleně mě příjemně překvapil. Rosynině matce jsem předal nějaké peníze, což bylo pro ni asi jako kdyby vyhrála v loterii. Jak jsem se dozvěděl, jako uklízečka vydělává 25 rupií denně, a balíček storupiových bankovek odpovídal jejímu několikaletému platu. Vůbec tomu nemohla uvěřit a až do konce mé návštěvy se nezmohla na slovo, protože jakmile chtěla promluvit, začala dojetím ihned plakat. Její manžel, Rosyn otec, zemřel již před deseti lety, takže po celou dobu je na vše sama. Naštěstí nemá žádné jiné děti, ale i tak se mi zdá naprosto nemožné vyjít s 25 rupiemi na den pro dvě osoby (v Indii je prý průměrný plat 3000 rupií). Kdyby

Palolem Beach, Goa

nebylo sponzorství, Rosy by nemohla chodit do školy, protože tato se v Indii od střední školy platí. Takto má Rosy velkou šanci stát se učitelkou a zajistit si alespoň jakž takž přijatelný život. Jinak by skončila bez vzdělání a pokračovala by asi v matčiných stopách uklízečky.

Sponzorování vzdělání indických dětí přijde Čecha asi na 5000 Kč ročně, což není pro průměrně zajištěnou českou rodinu až tak velký výdaj. Když si ale uvědomíme, jak moc tyto peníze pomohou, nejraději bych apeloval na všechny ty, kteří si to mohou dovolit (a kteří ještě nic nebo nikoho nesponzorují), aby se do této velkolepé akce připojili. Kdo bude mít zájem, poskytneme podrobnější informace.

Rosu jsme nechali odpoledne doma (stejně jsme si moc nepopovídali) a s jedním sociálním pracovníkem a překladatelkou jsme si ještě udělali autem výlet do okolí. Navštívili jsme poutní místo Shree Murudeshwara, stavili se na večeri a kdybych chtěl, věnovali by se mi určitě až do noci. Byl jsem však trochu unaven, takže jsem se k večeru omluvil a odešel na hotel. Druhý den mě totiž čekalo 140 horkých kilometrů, takže jsem si potřeboval trochu odpočinout.

Jelikož se však mohu docela dobře spolehnout na svůj šestý smysl, zcela zodpovědně mohu říci, že tato nadace je jedna z těch, která je opravdu poctivá a že všichni lidé, kteří zde pracují, splňují všechny požadavky, které bych na těchto postech očekával, tj. absolutní skromnost, čistotu duše a oddanost tomu, co dělají. Jestli někdo nechce podporovat jakékoliv nadace z důvodu, že má pocit, že z jeho peněz by si „správci nadací“ rozdělili nadstandardní měsíční příjmy a každé tři roky kupovali nová auta, zde v Indii je tomu naopak. Vše je podřízeno vzdělání dětí a z nějakého toho procenta, které z přijatých peněz plynou na chod nadace, zde nikdo nezbohatne. Vše je totiž spojeno s obrovskou vírou a náboženským přesvědčením. Hlavním vzorem je zde Matka Tereza a ač je to na Indii trochu nezvyklé, nadace je křesťanská. Vzhledem k tomu, že v celé Indii je sto plus jedna různých a navzájem se absolutně tolerujících náboženství (a Bohů), zas až tak zvláštní to vlastně není. Z Honavaru jsem odjížděl úplně dojatý a s velmi příjemným pocitem na duši.

Ve městě Udipi (zde jsem navštívil slavný Kršňův chrám) jsem odbočil směrem do vnitrozemí s tím, že po cestě zpátky do Bombaje si prohlédnu několik předem vytipovaných památek. Nejzajímavější z nich byly trosky města Vidžajanagaru („Vítězného města“, podle místní vesnice známého také jako Hampi), roztroušené na surrealistické krajině (26 čtverečních kilometrů) se zlatohnědými žulovými balvany a banánovníkovými poli. Od 14. do 16. stol. to bylo nejmocnější hinduistické město v této části Indie, které však bylo ve 2. pol. 16. stol. vydrancováno muslimy. Následkem muslimského řádění vypadá většina památek velmi špatně a vypadají mnohem starší než jen pět nebo šest století. Některé chrámy jsou však plně zachovalé a funkční. Přijíždí sem řada turistů a potkat zde bělocha není nic zvláštního. Turistický průvodce doporučuje vyčlenit si na Hampi dva až tři dny, já však odsud odjížděl již po půl denní prohlídce. Měl jsem totiž i zde úplně stejné pocity jako na většině podobných památek (nejen v Indii): nejdříve jsem byl nadšením celý bez sebe a pobíhal mezi jednotlivými památkami a chrámy a cvakal spoušť fotoaparátu jako o život. Po první hodině, kdy prvotní nadšení trochu opadlo, stále se zájmem jsem pozoroval všechny další památky, abych po dalších pár hodinách nabyl pocitu, že všechno vypadá skoro stejně a že už mě to přestává bavit. Najezdil jsem zde na kole 30 km, pár kilometrů i nachodil, ale rozhodně jsem neviděl všechno. Vstup je do některých chrámů za 5 US dolarů, ale to mě ani nenapadlo platit, protože vevnitř to vypadá téměř stejně jako v těch, kde je vstup volný. Hampi mi připadalo vzhledem podobné jako aténské Akropole, jen na mnohem větším prostoru.

Další památkou byl plně zachovalý a funkční chrámový komplex Pattadakal z 8. stol. (vstupné 5 dolarů nebo 250 rupií, Indové platí vstupné 10 rupií!), dále jeskynní chrámy Bádámí ze 6. stol. a spoustu a spoustu jiných nádherných staveb a chrámů, často zařazených do světového kulturního dědictví. Ani se mi nechce věřit, že jsem to vše stihl projet za necelých 14 dní.

V měsíci březnu v této oblasti nikdy nepršelo, ale to bych nebyl já, abych nezažil něco neobvyklého. Poslední den jsem jel 200 km v dešti a bahýnku, takže do Bombaje jsem přijel úplně celý černý od nánosů bláta a totálně promočený. Ještě že jsem zde měl kamarády (tyto jsem potkal 4. den mého putování a byl jsem s nimi domluvený, že jim po příjezdu do Bombaje zavolám), u kterých jsem se mohl trochu usušit a umýt, protože tak, jak jsem vypadal, by mě snad ani na letiště, natož do letadla, určitě nepustili.

Indie je pro Evropana velmi zajímavou a exotickou zemí. Vše, co zde vidí, je naprosto odlišné od našeho zažitého způsobu života a vše, co zde zažije, je tak výjimečné a specifické, že toto se dá asi prožít opravdu jenom v Indii. Potkal jsem zde několik výjimečných lidí a vůbec mám pocit, že Indové jsou asi ti nejlepší a nejpříjemnější lidé, které jsem na svých cestách zažil. Našlapal jsem zde za osmnáct dní 2222 km (k této cifře jsem dospěl úplně náhodně), jeden den jsem prožil v naprosto šíleném autobuse a shodil celkem 5 kg na váze, přestože jsem neměl žádné zdravotní komplikace. Jsem moc rád, že jsem se sem vydal, protože jsem zase o trochu bohatší (na duši). Zažil jsem zde takovou spoustu příhod a měl takové zážitky (i vnitřní duchovní), že by to vydalo i na celou knihu.

Zleva stojící: Rosy, autor a překladatelka

Pattadakal

Např. jednou jsem jel dlouho do večera a jako na potvoru široko daleko nebyl žádný hotel a díky hustě obydlené krajině ani místo na nikým nerušené postavení stanu. Přemýšlel jsem, kde na noc složím hlavu. Situace již začínala být kritická, protože od okamžiku, kdy se v Indii začne stmívat (v tuto roční dobu to bylo kolem půl sedmé), za půl hodiny je již tma. Cítil jsem, že to sám tentokrát nezvládnou. Tak, jak to v podobných výjimečných situacích dělávám, poprosil jsem své anděle strážné o pomoc a plně se poddal jejich vedení.

Aniž bych chtěl, zastavil jsem se o minutu později u telefonní budky, abych zavolal domů. To bych sám v tuto dobu nikdy neudělal, protože bych jinak hleděl využít poslední minuty světla pro nalezení vhodného plácku na postavení stanu. Zároveň jsem cítil, že ze mne spadla všechna nervozita a strach, kterým jsem byl poslední hodinu prosycený. V pohodě jsem se dovolal domů, a když jsem vylézal z budky, zastavila vedle mě motorka se dvěma mladíky. Zeptali se mne lámanou angličtinou, jestli nepotřebuji pomoci. Bylo to zvláštní, ti kluci neměli žádný důvod zde zastavit a možná, kdyby se jich někdo zeptal, proč zastavili, zřejmě by ani nevěděli. Vysvětlil jsem jim svůj problém, na který hned zareagovali: „Žádný problém. Bydlíme necelý kilometr odtud. Jeď za námi a vedle našeho domu si klidně můžeš postavit stan.“

Jak jednoduché a úžasné! Nutno ještě dodat, že kdekoliv v Indii, když jsem zastavil, ihned byly kolem mne desítky zvědavých lidí. Tady - přímo uprostřed vesnice - jsem si nikým nerušen mohl postavit stan a právě tak nerušen v klidu a bezpečí usnout.

Přesto se neubráním tomu, abych na závěr nenapsal myšlenku, která mě v podstatě provázela celou cestu:

Řada lidí si dnes z Indie zřejmě díky hinduistickému náboženství bere „vzor“. Jezdí do Indie za řadou známých osobností (např. Sáí Baba) a jsou z Indie tak říkajíc „celí na větví“. Můj názor je však ten, že pokud by mi někdo nebo něco mělo být vzorem, muselo by to být se vším všudy bezchybné a dokonalé. A to Indie v žádném případě není. I když některé myšlenky hinduistického náboženství nám mohou být přínosem, země, kde je totální neúcta k přírodě (šíleně znečištěné řeky, všude se povalující odpadky), neúcta k ženě (zjednodušeně řečeno: napřed muž, pak kráva a až pak žena) a stále fungující systém kastovnictví (některé skupiny lidí jsou zde před Bohem víc než jiné, a např. duchovní nesmí ani vstoupit do stínu, vytvořeného člověkem z nižší kasty, protože by se navždy znečistil) mi vzorem být v žádném případě nemůže. A tak se vlastně dívám, z čeho jsou někteří lidé vlastně tak u vytržení...

Indické ženy všechno nosí na hlavách. Díky tomu mají velmi pěkné postavy a ladné držení těla. V kombinaci s pestrobarevnými sáry vypadají pak téměř při každé příležitosti krásně.

Tyto vesnické ženy jdou například právě pracovat ráno na pole.

Karnataka.

Typický obrázek z ulice středně velkého města. Naprosto všude jsou obchody nebo stánky, kde se něco prodává a mezi nimi velké množství lidí.

Harihar, Karnataka.

Doporučujeme

Jarní víkendový seminář s Josefem Staňkem

4. 5. - 7. 5. 2006 na Panoramě v Deštném v Orl. Horách.

Program: Člověk jako tříúrovňová bytost. Smysl lidského života viděného duchovním okem. Duchovní znovuzrození. Cesta, kterou ukazuje nazaretský mistr. Ranní cvičení v přírodě s F. Vrbou, odpoledne možnost pěší turistiky.

Ubytování: v klidném, velmi krásném horském prostředí, 2,3,4 lůžkové pokoje.

Cena: 1980 Kč, přihlášky a veškeré informace na: František Vrba, Sattva, Dobrušská 540, 517 73 Opočno, tel.: 494 668 377 nebo 608 577 791.

• Pozvánka na 16. programové léto radosti v Opočně pod Orlickými horami

1) 9. 7. - 15. 7. 2006: Týden radosti, her a zdraví pro rodiče a děti

Program: Tvůrčí a pohybový program pro děti i dospělé, hry, cvičení, dětské divadlo, spousta zábavy, koupání. Program je vhodný pro děti od 6 let.

Vedoucí: H. Tymichová, J. Rejzková, J. Vondra, F. Vrba

Cena: 3250 Kč, děti 6 - 12 let 2150 Kč, děti 12 - 18 let 2650 Kč

2) 16. 7. - 22. 7. 2006: Andělské meditace a léčení vztahů na duchovní úrovni. Ranní cvičení sluneční jógy. Společná turistika po léčivých místech, k přírodním svatyním, pramenům, skalám.

Odborně vedou: J. Chuchlová, F. Vrba

Cena: 3350 Kč, děti 12 - 18 let 2700 Kč, pro mladší děti není tento týden vhodný

3) 23. 7. - 5. 8. 2006: Masáže SHIATSU - praktický kurs. Etikoterapie - sebepoznáním k radosti. Ranní cvičení sluneční jógy.

Odborně vedou: K. Stárková, E. Zemková, F. Vrba

Cena: 3350 Kč, pro děti do 15 let není tento týden vhodný

4) 30. 7. - 5. 8. 2006 Duchovnost a zdraví.

Program: Co přináší člověku víra a co ateismus. Základní principy křesťanství. Náboženství a stát. Zdroje energie pro duši a tělo. Léčebná a omlazující meditace. Přednášky A. Červeného o jeho cykloputování po světě (nejnověji Indie). Jednoduchá cvičení jako doplněk programu.

Odborně vedou: J. Staněk, A. Červený, F. Vrba

Cena: 3300 Kč, děti 12 - 18 let 2700 Kč

5) 6. 8. - 12. 8. 2006: Turistický týden. Putování po léčivých místech východních Čech. Ranní cvičení sluneční jógy.

Odborně vedou: J. Pešek, F. Vrba

Cena: 3300 Kč, děti 10 18 let 2700 Kč

Přihlášky a veškeré informace na: František Vrba, Sattva, Dobrušská 540, 517 73 Opočno, tel.: 494 668 377 nebo 608 577 791.

Seznámit se chtějí

• Jmenuji se Markéta, před časem jsem se přestěhovala z jihu Moravy do Kutné Hory a ráda bych se tady seznámila s přáteli, se kterými bychom si mohli občas popovídat o životních zkušenostech a názorech. Tel.: 604 64 24 91, e-mail: mapokorna@quick.cz

• Nechtěl by si někdo se mnou klasicky dopisovat? Bude mi 40 let a jsem začínající hledající už několik let. Ráda bych si vyměňovala zkušenosti. Zuzana Henišová, ČSA 910, 470 01 Česká Lípa, tel.: 731 80 80 22

Nové nahrávky z přednášek

- **Vánoční setkání s Josefem Staňkem** (28. 12. 2005)

Z obsahu: Ježíš a kosmický princip Krista. Novinky, komentáře a výzkumy v oblasti výživy. Otázky z publika. Nahrávka je ve formátu MP3, celkový čas 5 hod. 30 min, cena 250 Kč

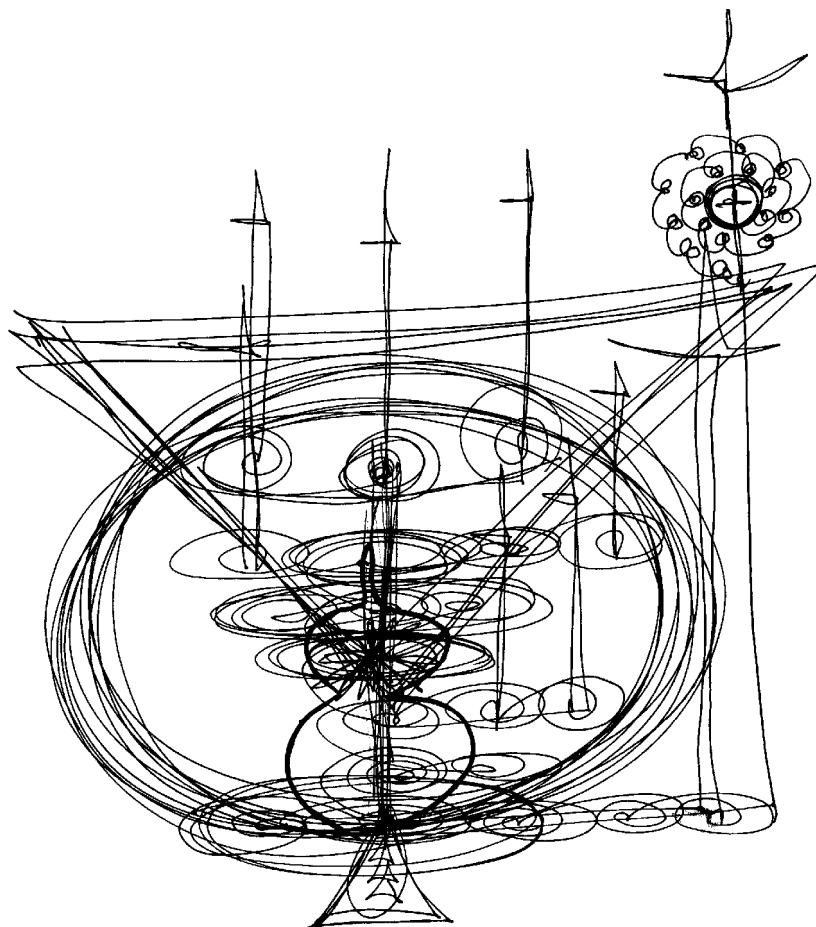
- **Josef Staněk: Tělo – duše – duch**, Týniště 4. 3. 2006

Aktualizovaně člověk jako tříúrovňová bytost. Audio CD, celkový čas 2 hod., cena 200 Kč.

- Ostatní přednášky dr. Staňka, které byly od roku 2003 postupně nahrávány a na stránkách Občasníku nabízeny, lze i nadále objednávat. Jejich úplný seznam najdete na našich internetových stránkách www.agapebrno.cz.

Předplatné Občasníku Agape pro rok 2006

Veškeré pokyny pro ty, které náš Občasník zaujal a chtěli by se tak stát novými předplatiteli, jsou uvedeny na našich webových stránkách www.agapebrno.cz

Energetická kresba pro posílení vitality pro toto jarní období

Energii lze čerpat přikládáním rukou na obrázek nebo nošením zmenšené kopie kresby u sebe a s prosbou k přírodním silám a Matce Zemi o předávání potřebné energie. (J. Brzobohatá)